

Podcast 256 Liefde en Macht op Calvarië

"Heer wees mij zondaar genadig"

Transcript

Uit het evangelie volgens Lukas. Toen Jezus aan het kruis hing, stond het volk toe te kijken. De soldaten brachten hem zure wijn en voegden hem spottend toe: als gij de koning der joden zijt, redt dan uzelf. Boven hem stond als opschrift in Griekse, Romeinse en Hebreeuwse letters: 'dit is de koning der joden'.

Vrienden er zijn koningen die heersen vanuit machtposities. Maar er is één Koning die heerst vanaf twee balken hout, naakt bespuwd, gehoond, met uitgestrekte armen die de wereld willen omhelzen.

Wie alleen de machthebbers kent, die zal koning Christus niet herkennen.

En dat is precies het drama dat zich voltrekt op de berg van Calvarië. Lucas, de evangelist... Op het feest van Christus Koning, dan zijn we daar. En Lukas voert drie groepen op. Ten eerste het volk dat staat toe te kijken. En dan de leiders, die honend toekijken. En dan de derde groep: de soldaten die 'befehl ist befehl' uitvoeren. Het is een wonderlijk koor van misverstanden, bijna alsof ieder menselijk perspectief probeert te bewijzen dat God onmogelijk aanwezig kan zijn, in deze vernederende figuur.

En toch is juist hun hongelag het getuigenis van hoe onherkenbaar liefde wordt wanneer ze tot het uiterste gaat.

De menigte onder het kruis mensen die een koning verwachten die naar onze maatstaven zijn koningschap bevestigt. Een redder die zichzelf redt een machtige die zijn macht toont, een God die zich gedraagt zoals wij dat zouden doen, nou ja, als wij tenminste God waren.

Wij zijn geneigd te geloven dat almacht altijd indrukwekkend moet zijn. Maar Lucas laat een heel ander soort almacht zien: de kracht om niet

terug te slaan, niet te vluchten, niet te bewijzen. De kracht om lief te hebben tot het uiterste toe.

Het is dan ook... de misdadiger, 'de goede moordenaar', noemen we hem, de Bijbel noemt hem een dief overigens, een van die twee medegekruisigden, een man die niets te verliezen heeft, die als eerste ziet wie Jezus werkelijk is.

De farizeeën, de theologen zeg maar, die spotten, de soldaten doen hun werk, maar een stervende man, die medegekruisigde, die ontdekt het. Zo eigenaardig werkt genade.

Zij kiest soms de ongeletterde... om de schriftgeleerde te corrigeren. De berouwvolle misdadiger... spreekt niet als iemand die denkt... een hemelse promotie te verdienen. Hij spreekt als iemand die beseft... dat gerechtigheid niet gelijk staat aan wraak... en dat koningschap niet gelijk staat aan macht. Hij wordt de eerste die Christus noemt... wat niemand onder het kruis durft te zeggen... iemand met een koninkrijk. Want dat zegt hij. Heer denk aan mij als je in uw koninkrijk gekomen bent.

Hij beseft dat deze Christus deze Jezus koning is. En zoals altijd beantwoordt Jezus niet met een moralistische preek maar met een belofte: heden zult u nog met mij zijn in het paradijs.

En dat paradijs, dat is niet een of ander ver land, nee, het is daar waar Christus de Koning is. De berouwvolle misdadiger krijgt niet een ticket naar een toekomstig geluk, maar toegang tot de nabijheid van de Heer, van God uiteindelijk.

De laatste woorden van Jezus tot de misdadiger, vandaag nog zult ge met mij zijn in het paradijs, zijn niet alleen troost voor een stervende, ook voor ons. Voor wie is het hemels paradijs weggelegd Ja, dat is een grote vraag. Het antwoord is niet zo moeilijk: voor degene die een beroep doet op Gods barmhartigheid.

Alleen voor degene die een beroep doet op Gods barmhartigheid en voor niemand anders. Doe je dat niet, voel je je te groot om te zeggen, Heer ontferm je over mij, Heer wees mij zondaar aangenadig, dan treft jou het lot van die andere gekruisigde. Tegen hem zei Jezus niet: heden zult je met mij zijn in het paradijs en dan geldt niet de barmhartigheid maar de rechtvaardigheid.

Waar Christus uit het centrum verdwijnt, wordt het menselijk leven stuurloos. Wanneer waarheid relatief wordt, zoals in onze tijd, ontstaat morele chaos. Wanneer liefde wordt vervangen door eigenbelang, ontstaat relationele chaos. En waar hoop wordt ingewisseld voor cynisme, ontstaat innerlijke chaos. We herkennen het in de wereld en in onze omgeving, soms in ons eigen leven.

Het feest van Christus koning nodigt ons uit tot een eerlijke zelfreflectie. Waar in mijn leven is Christus geen koning regeert Christus niet? Waar heerst de onrust, de verwarring, de angst? Waar probeer ik zelf koning te zijn en hou ik Christus buiten?

Misschien zijn het onverwerkte wonden waar je aan vast blijft houden of relaties die je niet vanuit liefde leeft of keuzes die je maakt vanuit angst in plaats van geloof.

Daar waar Christus geen koning is, regeert de chaos. Zo gaat het altijd. Niet omdat hij straft maar omdat we hem niet binnenlaten. Zoals de goede misdadiger hoeven we niet volledig rechtvaardig te zijn om hem te erkennen. Het enige wat nodig is, is een hart dat zegt: Heer denk aan mij, Heer wees mij zondaar genadig.

+Rob Mutsaerts - Oisterwijk 17 November 2025